

”نشچيه ٻڌي وجئي رتونن کي نشانين“

آڄ باپ دادا اپني نشچيه ٻڌي وجئي رتونن کي مالها ڪو ديك رهي ٿي. سڀي بجي اپني ڪو سمجھتي هئ ڪ مٿن نشچيه ۾ پڪا هون. اٿسا ڪوئي ورا هونگا جو اپني ڪو نشچيه ٻڌي نهين ماننا هو. ڪسي سين پي پوچينگي نشچيه هئ؟ تو يهي ڪهينگي ڪ نشچيه نه هوتا تو برهماڪمار برهماڪماري ڪئسي بنتي. نشچيه کي پرشن پر سڀ هان ڪهتي هئ. سڀي نشچيه ٻڌي ٻئي هئ. اٿسي ڪهينگي نان؟ نهين تو جو سمجھتي هئ ڪ نشچيه هو رها هئ وه هات اناوي. سڀ نشچيه ٻڌي هئ. اڃا جب سڀي ڪو پڪا نشچيه هئ ڦر وجئ مالها ۾ نمبر ڪيون هئ؟ نشچيه ۾ سڀي ڪا ايڪ هين اتر هئ نان! ڦر نمبر ڪيون؟ ڪهان اُشت رتن، ڪهان 100 رتن اوڙ ڪهان 16 هزار! اسڪا ڪارڻ ڪيا؟ اُشت ديؤ ڪا پوڄن گائن اوڙ 16 هزار ڪي مالها ڪا گائن اوڙ پوڄن ۾ ڪتنا اُتر هئ؟ باپ ايڪ هئ اوڙ ايڪ ڪي هين هئ يه نشچيه هئ ڦر اُتر ڪيون؟ نشچيه ٻڌي ۾ پرسينتيچ هوتي هئ ڪيا؟ نشچيه ۾ اگر پرسينتيچ هو تو اُسڪو نشچيه ڪهينگي؟ آن رتن پي نشچيه ٻڌي، 16 هزار والي پي نشچيه ٻڌي ڪهينگي نان!

نشچيه ٻڌي ڪي نشاني وجئ هئ. اس ليئي گائن هئ نشچيه ٻڌي وجينتي. تو نشچيه اُرات وجئي هئ هين هئ. ڪي وجئ هو، ڪي نه هو. يه هو نهين سڪتا. سرڪمستنس پلي ڪئسي پي هو ليڪن نشچيه ٻڌي بجي سرڪمستنس ۾ اپني سو اُستني ڪي شڪتي دواران سدا وجئ اُنيؤ ڪرينگي. جو وجئي رتن اُرات وجئ مالها ڪا مٿا بن گيا، گلي ڪا هار بن گيا اُسڪي مايا سين هار ڪي هو نهين سڪتي. چاهي دنيا والي لوگ وا برهمڻ پريوار ڪي سنبڌ سمپر ڪ ۾ دوسرا سمجھي وا ڪهي ڪ يه هار گيا ليڪن وه هار نهين هئ، جيت هئ. ڪيونڪ ڪهان ڪهان ديڪني وا ڪرني والون ڪي مس اُندرستئڻڊنگ پي هو جاتي هئ. نمرچت، نرماڻ وا هان جي ڪا پاڻ پڙهني والي آتمائون ڪي پرت ڪي مس اُندرستئڻڊنگ سين اُسڪي هار سمجھتي هئ، دوسرون ڪو روپ هار ڪا ڊڪائي ديتا هئ ليڪن واسطوڪ وجئ هئ. صرف اس سميه دوسرون ڪي ڪهني وا وايومنڊل ۾ سيمر نشچيه ٻڌي سين بدل شڪيه ڪا روپ نه بني. پتا نهين هار هئ يا جيت هئ. يه شڪيه نه رک اپني نشچيه ۾ پڪا رهي. تو جسڪو آڄ دوسري لوگ هار ڪهتي هئ، ڪله واہ واہ ڪي ڀُشپ چڙهائينگي.

وجئي آتما ڪو اپني من ۾، اپني ڪرم پرت ڪي ديؤڌا نهين هونگي. رائيت هون وا رانگ هون؟ دوسري ڪا ڪهنا الگ چيز هئ. دوسري ڪوئي رائيت ڪهينگي ڪوئي رانگ ڪهينگي ليڪن اپنا من نشچيه ٻڌي هو ڪ مٿن وجئي هون. باپ ۾ نشچيه ڪي سات سات سيمر ۾ پي نشچيه چاهيئي. نشچيه ٻڌي اُرات وجئي ڪا من اُرات سنڪلپ شڪتي سدا سوچ هوني ڪي ڪارڻ هان اوڙ نان ڪا سيمر پرت وا دوسرون ڪي پرت نرنٿ سهج اوڙ ستيه، سپشت هونگا. اس ليئي پتا نهين ڪي ديؤڌا نهين هونگي. نشچيه ٻڌي وجئي رتن ڪي نشاني ستيه نرنٿ هوني ڪي ڪارڻ من ۾ ذرا پي مونجهه نهين هونگي. سديو موج هونگي. خوشي ڪي لهر هونگي. چاهي سرڪمستنس آڱ ڪي سمان هو ليڪن اُسڪي ليئي وه اُگني پريڪيا وجئ ڪي خوشي اُنيؤ ڪرائينگي. ڪيونڪ پريڪيا ۾ وجئي هو جائينگي نان. آب پي لوڪڪ ريت ڪسي پي بات ۾ وجئ هوتي هئ تو خوشي مناني ڪي ليئي هستي ناچتي نالي بجاتي هئ. يه خوشي ڪي نشاني هئ. نشچيه ٻڌي ڪي

پي ڪسي پي ڪاريه ۾ آڀني ڪو اڪيلا آڻيو ٿو نهين ڪرينگي. سڀي ايڪ طرف هئ مٿن اڪيلا دوسري طرف هون، چاهي مٿجارتئي دوسري طرف هو اؤر وڃئي رتن صرف ايڪ هو ڦر پي وهه آڀني ڪو ايڪ نهين ليڪن باپ ميري ساٿ هئ اس ليئي باپ ڪي آڱي اڪيوڻي پي ڪچ نهين هئ. جهان باپ هئ وهان سارا سنسار باپ ۾ هئ. بيچ هئ تو جهاڙ اسر هئ هين. وڃئي نشچيه ٻڌي آتما سدا آڀني ڪو سهار ڪي نيچي سمجهينگي. سهارا ديني والا داتا ميري ساٿ هئ يهه نٿچرل آڻيو ڪرتا هئ. اٿسي نهين ڪ جب سمسيا آوي اس سميه باپ ڪي آڱي پي ڪهينگي بابا آڀ تو ميري ساٿ هو نان. آڀ هين ميري مددگار هو نان. بس آڀ آڀ هين هو. مطلب ڪا سهارا نهين لينگي. آڀ هو نان، يهه ”هو نان“ ڪا آرٿ ڪيا هوٿا؟ نشچيه هوٿا؟ باپ ڪو پي ياد دلاتي هئ ڪ آڀ سهارا هو. نشچيه ٻڌي ڪي پي اٿسا سنڪلپ نهين ڪر سڪتي. اُنڪي من ۾ ذرا پي بي سهار ڪي وا اڪيلي پن ڪا سنڪلپ ماتر پي آڻيو نهين هوٿا. نشچيه ٻڌي وڃئي هوني ڪي ڪارڻ سدا خوشي ۾ ناچتا رهينگا. ڪي اڏاسي وا آلپ ڪال ڪا حد ڪا وٿراڳ، اسي لهر ۾ پي نهين آئينگي. ڪئين وار جب مايا ڪا تيز وار هوتا هئ، تو آلپ ڪال ڪا وٿراڳ پي آتا هئ ليڪن وهه حد ڪا آلپ ڪال ڪا وٿراڳ هوتا هئ. بيحد ڪا سدا ڪا نهين هوتا. مجبوري سين وٿراڳ ورتي اُتپن هوتي هئ. اس ليئي اس سميه ڪهه ديتي هئ ڪ اس سين تو اسڪو چور دين. مجهي وٿراڳ آگيا هئ. شيوا پي چور دين يهه پي چور دين. وٿراڳ آتا هئ ليڪن وهه بيحد ڪا نهين هوتا. وڃئي رتن سدا هار ۾ پي جيت، جيت ۾ پي جيت آڻيو ڪرينگي. حد ڪي وٿراڳ ڪو ڪهتي هئ ڪنارا ڪرنا. نام وٿراڳ ڪهتي ليڪن هوتا ڪنارا هئ. تو وڃئي رتن ڪسي ڪاريه سين، سمسيا سين، ويڪتي سين ڪنارا نهين ڪرينگي. ليڪن سڀ ڪرم ڪرتي هوئي، سامنا ڪرتي هوئي، سهيوگي بنتي هوئي بيحد ڪي وٿراڳ ورتي ۾ هونگي. جو سدا ڪال ڪا هئ. نشچيه ٻڌي وڃئي ڪي آڀني وڃئ ڪا ورنن نهين ڪرينگي. دوسري ڪو الهنا نهين دينگي. ديڪا مٿن رائيت ٿا نان. يهه الهنا دين يا ورنن ڪرنا يهه خالي پن ڪي نشاني هئ. خالي چيز زياده اُچلتي هئ نان. جتنا ڀرپور هونگي اُتنا اُچلينگي نهين. وڃئي سدا دوسري ڪي پي همٿ بڻائينگا. نيچا دڪاني ڪي ڪوشش نهين ڪرينگا. ڪيونڪ وڃئي رتن باپ سمان ماستر سهار ڪي داتا هئ. نيچي سين اونچا اُٿاني والا هئ. نشچيه ٻڌي وٿرت سين سدا دؤر رهتا هئ. چاهي وٿرت سنڪلپ هو، بول هو وا ڪرم هو. وٿرت سين ڪنارا آرقات وڃئ هئ. وٿرت ڪي ڪارڻ هين ڪي هار ڪي جيت هوتي هئ. وٿرت سماپت تو هار سماپت. وٿرت سماپت هونا يهه وڃئي رتن ڪي نشاني هئ. آڀ يهه چيڪ ڪرو ڪ نشچيه ٻڌي وڃئي رتن ڪي نشانيان آڻيو هوتي هئ؟ سنڀا نان نشچيه ٻڌي تو هئ، سچ بولتي هئ. ليڪن نشچيه ٻڌي ايڪ هئ جانني ٿڪ، مانني ٿڪ اؤر ايڪ هئ چلني ٿڪ. مانني تو سڀي هو ڪ هان پڳوان مل گيا. پڳوان ڪي بن گئي. ماننا وا جاننا ايڪ هين بات هئ. ليڪن چلني ۾ نمبروار هو جاتي. تو جائتي پي هئ، مانتي پي اسر نيڪ هئ ليڪن تيسري استيچ هئ مان ڪر، جان ڪر چلنا. هر قدم ۾ نشچيه ڪي وا وڃئ ڪي پر تڪيه نشانيان دڪائي دي. اسر اُتر هئ اس ليئي نمبروار بن گئي. سمجها. نمبر ڪيون بني هئ.

اسي ڪو هين ڪها جاتا هئ نشتوموها. نشتوموها ڪي پريپاشا بري گهي هئ. وهه ڦر ڪب سٺائينگي. نشچيه ٻڌي نشتوموها ڪي سڙهي هئ. اچا آڇ دوسرا گروپ آيا هئ. گهر ڪي بالڪ هين

مالڪ هئڻ تو گهر ڪي مالڪ اپني گهر ۾ آئي هئڻ ائسي ڪهينگي نان. گهر ۾ آئي هو يا گهر سين آئي هو؟ اگر اُسڪو گهر سمجھينگي تو ممتو جائينگا. ليڪن وه ٿيمپرري شيوا آستان هئڻ. گهر تو سڀي ڪا مڌوبن هئڻ نان. آتما ڪي ناتي پر مڌام هئڻ. برهمڻ ڪي ناتي مڌوبن هئڻ. جب ڪهتي هين هو ڪ هيد آفيس مائونٽ آبو هئڻ تو جهان رھتي هو وه ڪيا هوئي؟ آفيس هوئي نان. تب تو هيد آفيس ڪهتي. تو گهر سين آئي نهين هو ليڪن گهر ۾ آئي هو. آفيس سين ڪي ڪي ڪسڪو چينچ ڪر سڪتي هئڻ. گهر سين نڪال نهين سڪتي. آفيس تو بدلي ڪر سڪتي. گهر سمجھينگي تو ميراپن رهينگا. سينتر ڪو پي گهر بناء ڏيتي. تب ميراپن آتا هئڻ. سينتر سمجھي تو ميراپن نهين رهي. گهر بن جاتا، آرام ڪا آستان بن جاتا تب ميراپن رھتا هئڻ. تو اپني گهر ۾ آئي هو. يھ جو ڪھاوت هئڻ اپنا گهر داتا ڪا ڌر. يھ ڪوئسي آستان ڪي ليئي ڳاڻن هئڻ؟ واسطو ڪ داتا ڪا ڌر اپنا گهر تو مڌوبن هئڻ نان. اپني گهر ۾ اَرڻات داتا ڪي گهر ۾ آئي هو. گهر اُتوا ڌر ڪهو بات ايڪ هين هئڻ. اپني گهر ۾ آني سين آرام ملتا هئڻ نان. من ڪا آرام. تن ڪا پي آرام، ڏن ڪا پي آرام. ڪماني ڪي ليئي جانا ٿوريئي پرتا. ڪانا بناؤ تب ڪاڻو اس سين پي آرام مل جاتا، ٿالهي ۾ بنا بنايا پوچن ملتا هئڻ. يھان تو ٺاڪر بن جاتي هو. جئسي ٺاڪرون ڪي مندر ۾ گھنٽي بجاتي هئڻ نان. ٺاڪر ڪو اُنا هونگا، سُلانا هونگا تو گھنٽي بجاتي. پوڳ لڳائينگي تو پي گھنٽي بجائينگي. آپڪي پي گھنٽي بجتي هئڻ نان. آڄ ڪله فئشنبل هئڻ تو رڪارڊ بجتا هئڻ. رڪارڊ سين سوتي هو، ڦر رڪارڊ سين اوٽي هو تو ٺاڪر هو ڪي نان. يھان ڪا هين ڦر پڳتي مارڳ ۾ ڪا پي ڪرتي هئڻ. يھان پي 3-4 وار پوڳ لڳتا هئڻ. چئن ٺاڪرون ڪو 4 بجي سين پوڳ لڳانا شروع هو جاتا هئڻ. اُمبرت ويلي سين پوڳ شروع هوتا. چئن سورپ ۾ پڳوان شيوا ڪر رها هئڻ بچون ڪي. پڳوان ڪي شيوا تو سڀ ڪرتي ليڪن يھان پڳوان شيوا ڪرتا. ڪسڪي؟ چئن ٺاڪرون ڪي. يھ نشچيه سڌا هين خوشي ۾ جهولانا رهينگا. سمجھا. سڀي زون لاڏلي هئڻ. جب جو زون آتا هئڻ وه لاڏلا هئڻ. لاڏلي تو هو ليڪن صرف باپ ڪي لاڏلي بنو. مايا ڪي لاڏلي نهين بن ڄاڻو. مايا ڪي لاڏلي بنتي هو تو ڦر بهت لاڏ ڪوڏ ڪرتي هو. جو پي آئي هئڻ پڳوان آئي هو پڳوان ڪي پاس. اُچا.

سڌا هر سنڪلپ ۾ نشچيه ٻڌي وجئي رتن سڌا پڳوان اوڙ پاڳيه ڪي سمرت سوروپ آتمائون ڪو، سڌا هار اوڙ جيت دونو ۾ وجئڻ اُنيو ڪرني والون ڪو، سڌا سهارا اَرڻات سهيوگ ديني والي ماسٽر سھاري داتا آتمائون ڪو، سڌا سِير ڪو باپ ڪي ساڻ اُنيو ڪرني والي سريشت آتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي.

پارٿيون سين اوڻڪت باپ دادا ڪي ملاقات:- 1- سڀي ايڪ لڳن ۾ مڱن رھني والي سريشت آتماين هو؟ ساڌارڻ تو نهين. سڌا سريشت آتماين جو پي ڪرم ڪرينگي وه سريشت هونگا. جب جنم هين سريشت هئڻ تو ڪرم ساڌارڻ ڪئسي هونگا. جب جنم بدلتا هئڻ تو ڪرم پي بدلتا هئڻ. نام، روپ، ديش، ڪرم سڀ بدل جاتا هئڻ. تو سڌا نيان جنم، نئين جنم ڪي نوڀنتا ڪي اُمنگ اُتساه ۾ رھتي هو! جو ڪي ڪي رھني والي هئڻ اُنھين راجيه پي ڪي ڪي ملينگا.

جو نِمت بني هوئي آتماين هئڻ اُنھين نِمت بني ڪا ڦل ملتا رھتا هئڻ. اوڙ ڦل ڪاني والي آتماين شڪتيشالي هوتي هئڻ. يھ پر تڪيه ڦل هئڻ، سريشت ڳ ڪا ڦل هئڻ. اسڪا ڦل ڪاني والي سڌا شڪتيشالي هونگي. ائسي شڪتيشالي آتماين پرستنيون ڪي اوپر سهج هين وجئڻ پا ليتي

هٿ. پرستني نيچي اؤر وه اوپر. جيئي شري كرشن كي ليئي ڊڪاتي هٿ ڪ اُس نين سانپ ڪو پي جيتا. اُسڪي سر پر پانوؤر ڪر ناچا. تويهه آپڪا چتر هٿ. ڪتني پي زهريلي سانپ هو ليڪن آپ ان پر پي وجهه پراپت ڪر ناچ ڪرني والي هو. يهي سریشٽ شڪتیشالي سمرتي سپڪو سمرت بناء ڏينگي. اؤر جهان سمرتتا هٿ وهان وٽرٽ سماپت هو جاتا هٿ. سمرت باپ ڪي ساٿ هٿ، اسي سمرتي ڪي وردان سين سدا آگي ٻڌتي چلو.

2- سڀي اُمر باپ ڪي اُمر آتمائين هو نان. اُمر هو گئي نان؟ شري چورتي هو تو پي اُمر هو ڪيون؟ ڪيونڪ پاڳيه بنا ڪرڪي جاتي هو. خالي هاٿ نهين جاتي. اِس ليئي مرنا نهين هٿ. پرپور هو ڪر جانا هٿ. مرنا اُرتاٿ هاٿ خالي جانا. پرپور هو ڪر جانا معنيٰ چولا بدلي ڪرنا. تو اُمر هو گئي نان. ”اُمر پو“ ڪا وردان مل ڳيا. اِس مر تيو ڪي وشيپوٽ نهين هوتي. جاتي هو جانا پي هٿ ڦر آنا پي هٿ. اِس ليئي اُمر هٿ. اُمر ڪتا سُنتي سُنتي اُمر بن گئي. روز روز پيار سين ڪتا سُنتي هو نان. باپ اُمر ڪتا سُناڪر اُمر پو ڪا وردان دي ڏيتي هٿ. بس سدا اسي خوشي ۾ رهو ڪ اُمر بن گئي. مالا مال بن گئي. خالي ٿي، پرپور هو گئي. اُسي پرپور هو گئي جو اُنڪ جنر خالي نهين هو سڪتي.

3- سڀي ياد ڪي ياترا ۾ آگي ٻڌتي جا رهي هو نان. يهه روحاني ياترا سدا هين سڪڙائي اُنيو ڪرائينگي. اِس ياترا سين سدا ڪي ليئي سرو ياترائين پورڻ هو جاتي هٿ. روحاني ياترا ڪي تو سڀي ياترائين هو گئي اؤر ڪوئي ياترا ڪرني ڪي آوشيڪتا هين نهين رهي. ڪيونڪ مهان ياترا هٿ نان. مهان ياترا ۾ سڀ ياترائين سمائي هوئي هٿ. پهلي ياترائون ۾ پتڪتي ٿي اُپي اِس روحاني ياترا سين ٺڪاڻي پر پهونچ گئي. اُپي من ڪو پي ٺڪاڻا ملا تو تن ڪو پي ٺڪاڻا ملا. اڪ هين ياترا سين اُنڪ پرڪار ڪا پتڪنا بند هو ڳيا. تو سدا روحاني ياتري هٿ اِس سمرتي ۾ رهو، اِس سين سدا اُپرلم رهينگي، نياري رهينگي، نِرموهي رهينگي. ڪسي ۾ پي موه نهين جائينگا. ياتري ڪا ڪسي ۾ پي موه نهين جاتا. اُسي اِسٽني سدا رهي.

(ودائي ڪي سميه) باپ دادا سڀي ديش وديش ڪي بچون ڪو دڪ خوش هوتي هٿ ڪيونڪ سڀي سهيوگي بچي هٿ. سهيوگي بچون ڪو باپ دادا سدا دل تخت نشين سمجه ياد ڪر رهي هٿ. سڀي نشچيه ٻڌي آتمائين باپ ڪي پياري هٿ. ڪيونڪ سڀي گلي ڪا هار بن گئي. اچا، سڀي بچي سروس ڪي ورتي اچي ڪر رهي هٿ. اچا، سڀي ڪو ياد. اوم شانتي.

وادان - سچي شيوا دواران اُلوڪ خوشي ڪي ساگر ۾ لهراني والي خوش نصيب آتماپو

جو بچي شيوائون ۾ باپ دادا اؤر نمت بڙون ڪي سنيهه ڪي دعائين پراپت ڪرتي هٿ انهن اندر سين اُلوڪ، آتمڪ خوشي ڪا اُنيو هوتا هٿ. وي شيوائون دواران آنترڪ خوشي، روحاني مڱ، بيحد ڪي پراپتي ڪا اُنيو ڪرتي هوئي سدا خوشي ڪي ساگر ۾ لهراتي رهي هٿ. سچي شيوا سرو ڪا سنيهه، سرو دواران اوناشي سِنمان اؤر خوشي ڪي دعائين پراپت هوني ڪي خوشنصبي ڪي سریشٽ پاڳيه ڪا اُنيو ڪراتي هٿ. جو سدا خوش هٿ وهي خوشنصيب هٿ.

سلوگن - سدا هر هٿ و آڪر هٿ مورت بنني ڪي ليئي سنتشت مٿي بنو.